

[Gregersen.]

tet forlænge Dage-tallet for Retten til at hæve Understøttelse, og det er i Virkeligheden det samme, der sker i Aar, men paa den anden Maade, idet al den Understøttelse, der er optaget i Tiden 1. April til 30. September 1938, ikke skal tælles med. For det offentlige er det sandsynligvis ikke et Spørgsmaal om flere eller færre Penge, heller ikke, at man udvider Kredsen af dem, der skal have Understøttelse. Efter min Opfattelse er det ganske simpelt et Spørgsmaal om, om man skal have Arbejdsløshedsunderstøttelse, eller man skal have Kommunehjælp, og vi har altid staaet paa den Side, at vi har sagt, at naar Hjælpen er nødvendig, maa den hellere ydes gennem Arbejdsløshedskasserne. Vi beklager den Arbejdsløshedspolitik, som Regeringen har ført, men vi er enige med Regeringspartierne i, at det ikke kan være Meningen, at de arbejdsløse skal undgælde derfor, og vi anbefaler derfor, at Lovforslaget fremmes.

Alfred Jensen: Jeg slutter mig til de ærede Medlemmer, der har udtalt, at det havde været bedre, om man kunde have givet de arbejdsløse Arbejde i Julegave i Stedet for at drøfte Spørgsmaalet om en Ændring af Understøttelsesforholdene for disse Mennesker. Men naar det ikke er sket, og naar der ikke kan lægges et saadant Forslag her paa Bordet i Dag, er det et glædeligt Tegn, at vi dog drøfter Formerne for Understøttelsesudbetalingen, drøfter de Love, der kan komme i Betragtning over for de arbejdsløse.

Maa jeg slaa fast, at den Arbejdsløshedslovgivning, vi har, ikke har været tilfredsstillende, ikke har været af en saadan Art, at den har kunnet give de arbejdsløse tilstrækkelig Understøttelse, hverken under Hensyn til Arbejdsløshedens Varighed eller Arbejdsløshedens Omfang. Vi har Gang paa Gang her i Tinget stillet Forslag om Ændring af enkelte Ting i Arbejdsløshedsloven. Vi er altid blevet mødt med den Paastand, at Arbejdsløshedsloven var affattet saa glimrende, som en saadan Lov kunde udformes, og at den var uforanderlig. Det gjaldt baade da vi stillede Forslag om 10 Maaneders Bestemmelsens Fjernelse og om Ophævelse af 26 Ugers Bestemmelsen. Men i de sidste Par Aar har man maattet erkende, at Loven aldeles ikke rakte til over for Arbejdsløshedens Omfang og over for de Vanskeligheder, som Arbejdsløsheden paaførte de arbejdsløse.

Der er gennemført ikke mindre end fem Ændringer til Trods for, at Loven var saa

glimrende affattet. For det første har man maattet ophæve 10 Maaneders Bestemmelsen, dernæst er der blevet givet 70 Dages ekstra Understøttelse gennem Fortsættelseskasserne, og desuden har man forhøjet Tilskuddet til Arbejdsløshedskasserne, ganske vist kun for de Medlemmer, der havde en Gennemsnitsindtægt paa under 2 500 Kr. Endvidere er heroppefra omtalt Brændselshjælpen, men desuden har vi jo faaet Understøttelsesaaaret omlagt, saaledes at det rangerer sammen med Regnskabsaaaret. Alt sammen har det betydet Forbedringer og viser, at den Arbejdsløshedslov, som blev rost op til Skyerne i 1933, slet ikke var af en saadan Beskaffenhed, som man vil give det Udseende af, og at den i høj Grad trængte til Ændringer.

Det Forslag, der her ligger til Behandling fra Regeringens Side i Dag, er ogsaa et Udtryk for, at Loven er utilstrækkelig og har været utilstrækkelig hele Tiden. Naar den nuværende Socialminister fremsætter et saadant Lovforslag, er det ikke for at korrigere sin Forgænger, men det er, fordi der rundt omkring i Arbejdsløshedskasserne har været rejst Ønske om Ændringer i Loven, saaledes at de arbejdsløse fik bedre Forhold og Kasserne bedre blev i Stand til at administrere den. Min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, har her fra Talerstolen citeret de Udtalelser, som Arbejdsløshedskassernes Delegeretmøder i denne Sommer har vedtaget angaaende Arbejdsløshedsloven og angaaende dennes Administration. De har fra de forskellige Arbejdsløshedskasser omtrent været enslydende, idet næsten alle Udtalelser gaar ud paa, at man ønsker en Forhøjelse af Understøttelsen, der ikke er tilstrækkelig til at leve af, naar man skal gaa arbejdsløs i længere Tid. De gaar ud paa, at man ønsker forøget Tilskud til Arbejdsløshedskasserne, da man ellers ikke er i Stand til at administrere efter Lovens Bestemmelser, og endelig gaar de ud paa, at man ønsker Dageantallet forhøjet saaledes, at Medlemmerne bliver fritaget for at gaa til Socialkontoret og blive udsat for dets Posekiggeri og de andre Chikanerier, der kan være Tale om.

Ud over dette, som er fælles for alle Kasser, har der fra enkelte Kasser været fremsat specielle Ønsker. Det er nævnt heroppefra, hvorledes Arbejdsmandenes har ønsket, at Karenstiden skulde ændres, og man har ligeledes fra samme Kasse henstillet, at der skete en Ændring i 26 Ugers Bestemmelsen. Men overalt, hvor man har behandlet Kassernes Forhold og de arbejdsløse — og det har man, hvor